

Види робіт під час першої частини практики зводяться до дистанційної ландшафтної зйомки із закладанням ландшафтних профілів та детальним описом природних компонентів у ключових ділянках із занесенням даних до відповідних бланків.

Друга частина практики зводиться до вивчення структури антропогенних ландшафтів. Аналізу підлягають селитебні комплекси. Два основні завдання: а) вивчення історії забудови населеного пункту (історико-ландшафтознавчий аналіз); б) складання схем/профілів за щонайменше двома маршрутними лініями із зазначенням ландшафтно-антропогенних (паркових, водно-рекреаційних тощо) і ландшафтно-технічних (різноповерхової житлової забудови, промислової, гаражної тощо) систем.

Завершується практика оформленням звітної документації і складанням диференційованого заліку. Критерії оцінювання враховують рівень як практичної, так і теоретичної (через електронне тестування) підготовки здобувачів.

Шевченко Роман Юрійович

Державна екологічна академія післядипломної освіти та управління

ПРОЛЕГОМЕНИ ГЕОГРАФІЇ ТУРИЗМУ ТА РЕКРЕАЦІЇ НА ТЕРИТОРІЯХ ЕКОМЕРЕЖІ МІСТА КИЄВА ПІД ЧАС ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ

Військовий стан зазнав значного патогенного впливу на туристсько-рекреаційну діяльність на території київського мегаполісу. Це стосується, насамперед, територій природно-заповідного фонду. Організація еколого-освітніх, туристичних та рекреаційних маршрутів (екостежок) за складовими екологічної мережі столиці України була до недавнього часу важливою складовою не бюджетного поповнення кошторисів відповідних установ. Хоча, необхідно зазначити, що заборона перебування у лісних урочищах, не розповсюджується на міські паркові, садово-ботанічні, скверові та природо-пам'яткоохоронні рекреаційні зони. Щільність природно-заповідних територій м. Києва, які мають туристсько-рекреаційне використання є найбільшою серед столичних міст та мегаполісів ЄС. Можна також зазначити, що в Україні час військового стану для еколого-рекреаційного туризму, став періодом ренесансу з точки зору їх промоції та формування особливих туристичних дестинацій із надвисокою перцепційною атракційністю.

Висока топографічна естетичність та ландшафтна живописність природних та антропогенних туристичних кластерів м. Києва є ключовим фактором еколого-туристичної привабливості міста для рекреантів та мандрівників зі всіх підконтрольних Уряду країв України. Географічно важливим при організації екскурсійних подорожей київською агломерацією є Національний природний парк «Голосіївський», який має розгалужену

територіальну структуру (Пуща-Водицький ліс, урочище Романівське болото, парк Максима Рильського, власне Голосіївський ліс та Конча-Заспинський ліс). Зазначимо, що відповідний еколого-туристичний кластер має ряд значних релаксаційних модулів. Це сакральньо-релігійно-паломницький ландшафт урочищ: Китаїв, Самбурки, Мишолівка, Голосіївська пустинь, Феофанійська пустинь, Церківщина (Гнилевщина, хутір Вільний). В їх складі монастирі, скити, соборні комплекси, пришляхові каплиці та хрести. Не можна не враховувати історико-географічні зони Національного музею побуту України в урочищі Пирогів.

Другим географічним ареалом екологічного туризму, рекреаційного екскурсовознавства та курортології є Регіональний ландшафтний парк «Дніпровські острови». Він включає історико-культурні та природно-заповідні ландшафти. До історико-культурних відносяться: залишки городищ на о. Лопуховатий та локації на східному березі затоки Доманя (біля с. Троєщина, Деснянський район). Дестинаційні пункти позначені на місцевості відповідними охоронними та анотаційними ландмарками. Атракційні об'єкти знаходяться в урочищі Чорторий (острів Муромець), Запісоччя (SkyMall на проспекті Романа Шухевича), Труханів острів. На останньому, як і на о. Муромець (біля впадіння р. Десна до основного річища Дніпра), функціонують пансіонати відпочинку провідних промислових підприємств міста. Не зважаючи на військовий стан, рекреаційна діяльність на відповідних територіях не лише не заборонена військовою адміністрацією міста, а стала в останній час активно розбудовуватися готельно-ресторанним сектором. Так, наприклад, на березі затоки Верблюд (на картах позначена, як оз. Лукове) побудований рекреаційний центр «Яхта» із скульптурними інсталяціями динозаврів, влаштований аквацентр із басейном. Навіть функціонує катамаранний центр водних прогулянок акваторією дніпровської затоки. І це не суперечить забороні Київської військово-цивільної адміністрації, бо водна прогулянка дозволена на гідрографічних об'єктах, де не ведеться активної навігації. Гідрографічно, затока Верблюд – є колишнім кар'єром, де намівався пісок для будівництва мікрорайонів північної Оболоні. Тобто, ця акваторія є штучною і поєднана із руслом Дніпра лише для проходу канойе та байдарок.

Історико-культурний туризм під час російсько-української війни набув у м. Києві нових напрямків, ареалів, об'єктів відвідування та особливої інтерпретації. У орографічній та гідрографічній стрічці київської екомережі військово-оборонні історичні локації також є присутніми. В зоні іхтіологічного заказника «Озеро Вербне» на Оболоні, що входить до басейну літописної р. Почайної, залишені протитанкові «їжаки» в пам'ять героїчної оборони загонами добровільчих батальйонів м. Києва, які сформовані були протягом однієї доби 24 лютого 2024 р.

Інноваційним етапом організації подорожей та рекреації на території м. Києва стають віртуальні екскурсійні подорожі.